

तमृषिं चाभ्युपागम्य कालिन्दी साभ्यवादयत् ।
 स तामभ्यवदद्विप्रो वरेप्सुं पुत्रज्ञन्मनि ॥ २० ॥
 ततः सा गृहमागम्य पुत्रं देवी व्यजायत ।
 सह तेन गरेणैव ततोऽसौ सगरोऽभवत् ॥ २१ ॥
 सगरश्चापि धर्मात्मा यः समुद्रमखानयत् ।
 दृष्ट्वा कपिलवृषेण यत्रास्य तनया कृताः ॥ २२ ॥
 असमञ्जास्तु पुत्रोऽभूत् सगरस्येति नः श्रुतं ।
 जीवन्नेव स पित्रा तु निरस्तः पापकर्मकृत् ॥ २३ ॥
 पुत्रोऽसमञ्जसश्चासीदंशुमानिति विश्रुतः ।
 दिलीपोऽश्रुमतः पुत्रो दिलीपाच्च भगीरथः ॥ २४ ॥
 भगीरथात् ककुत्स्थश्च काकुत्स्थोऽसि यतः स्मृतः ।
 ककुत्स्थस्य तु पुत्रोऽभूद्भुर्येनासि राघवः ॥ २५ ॥
 रघोस्तु पुत्रस्तेजस्वी प्रवृद्धः पुरुषादकः ।
 कल्माषपादः स पुरादपराद्धो व्यनीनशत् ॥ २६ ॥
 कल्माषपादपुत्रोऽभूत् खनित्रश्चेति विश्रुतः ।
 यो वै दैवेन विधिना ससैन्यो व्यनशत् पुरा ॥ २७ ॥
 खनित्रस्य च पुत्रोऽभूच्छूरः श्रीमान् सुदर्शनः ।
 सुदर्शनादग्निवर्णस्तिस्मादथ च शीघ्रगः ॥ २८ ॥
 शीघ्रगस्य मरुः पुत्रो मरोः पुत्रः प्रशुश्रुवः ।
 प्रशुश्रुवस्य पुत्रोऽभूदम्बरीष इति श्रुतं ॥ २९ ॥